

Kanické listy

3/2025 listopad

Kanický
ples

7. 2. 2026

Vážení a milí čtenáři,

za redakci Kristina Makovská Dostálová

těžko snáším změnu času, která přichází s koncem října.

**Vlastně mě zlobí i po celý listopad, kdy je najednou tma před
pátou, hlásí se nevlídné počasí a podzimní „rýmečky“.**

Se začátkem prosince se nicméně mé naladění mění. Mám moc ráda období konce roku, které s sebou přináší zvláštní atmosféru. Svět se zpomaluje, dlouhé večery jsou jiné než v ostatních měsících a v nás se cosi přeladuje. Možná právě proto je advent u spousty z nás tolik oblíbený – dává nám šanci se na chvíli zastavit, ohlédnout se, potkat se se známými, které jsme neviděli celý rok a třeba si i uvědomit, co všechno se kolem nás v uplynulých 12 měsících odehrálo.

Tématem, které jsme tentokrát otevřeli, je historie a současnost kostelů v našem okolí. Ačkoliv přímo v Kanicích žádný kostel nestojí, duchovní život tu rozhodně nechybí. Mnozí z vás pravidelně míří na bohoslužby do Babic n. S., Ochoze u B. nebo Bílovic n. S., jiní nacházejí vnitřní klid v přírodě, v hudbě nebo ve vzpomínkách. Možná vás překvapí, jak bohatou minulost v sobě skrývají i zdánlivě nenápadné kostelíky v sousedních obcích. Možná si i díky tomuto číslu uděláte čas některý z nich o Vánocích navštívit – i kdyby to mělo být jen na chvíli, jen tak si v kostele pobýt a ztišit se. Kdybyste chtěli větší

společnost, vydejte se tam třeba v době vánočních bohoslužeb, jejichž harmonogram najdete na zadní straně čísla pod přehledem kulturních akcí.

Kromě hlavního tématu samozřejmě přinášíme i další oblíbené rubriky – novinky z obce, školy, kulturního i sportovního dění, rozhovory i ohlédnutí za tím, co v Kanicích v poslední době žilo a rezonovalo. Dovolte mi na tomto místě poděkovat – vám čtenářům za přízeň, obci za podporu a všem, kteří se na tvorbě Kanických listů podílejí, za energii, čas a nápady. I díky vám mohou listy vznikat smyslně a s chutí.

Už teď se těším, jak si při pečení vánočního cukroví pustím stokrát ohrané koledy, až z toho pánské osazenstvo naší domácnosti bude kroutit očima. Přeji vám, ať si stejně jako já tento hezký čas užijete drobnými radostmi, které nic nestojí, ale mají obrovskou cenu!

Mějte klidný advent, radostné Vánoce a do nového roku přeji hlavně zdraví, naději a vděčnost za všechny obyčejné chvíle, které ve skutečnosti vůbec obyčejné nejsou.

Obsah čísla

Slovo redakce.....	2	Rozvrh tělocvičny.....	23
Slovo starostky	3	Kultura	24
Pranostiky (prosinec–únor).....	3	Hasiči	30
Informace z obecního úřadu.....	4	Farnost	32
Informace ze zastupitelstva obce.....	5	Sport	35
Aktuálně.....	6	Výlet.....	38
Obecní dům se zahradou a náves	7	Meteookénko	40
Hlavní téma čísla.....	11	Víte, že?... ..	42
Zprávy ze školy a školky.....	20	Kalendář akcí.....	44

Milí čtenáři, drazí sousedé,

Hana Rakšány Dvořáková

s posledním letošním číslem Kanických listů vstoupíme do adventního období. Období, v němž přichází kýžené zklidnění, čas na rodinu a blízké, čas na vlastní myšlenky a rozjímání. Pro mě je to také čas rekapitulace toho, co se v naší obci za uplynulý rok událo a seběhlo. Seznam by to byl vskutku dlouhý, ale jedno je jisté – bez vás, obyvatel Kanic, bychom se z něj radovat nemohli.

Dovolte mi proto poděkovat všem, kterým není lhostejné naše okolí a ani naše sousedské společenství. Děkuji organizátorům kulturního, společenského a sportovního života, děkuji členům SDH Kanice i členům výjezdové jednotky za péči a rychlou pomoc ve složitých životních situacích, jakož i za vynikající práci s hasičskou mládeží. Dále děkuji zastupitelům obce a členům všech výborů a pracovníkům obecního úřadu za neúnavnou práci pro blaho a prosperitu obce a jejích obyvatel. Děkuji rovněž za trpělivost při zvládání dopravních komplikací souvisejících s uzavírkou Fryčajovy ulice v Brně. Čekají nás náročné dva roky, ale věřím, že nám přinesou i pozitivita.

Můj dík patří také zaměstnancům ZŠ a MŠ Kanice, ale i žákům a rodičům za péči o ducha a dobré jméno školy. Děkuji nejstarším obyvatelům obce za energii, kterou vnášejí na společné akce a setkávání, jakož i mladým, kteří nám svým neotřelým způsobem předkládají vlastní pohled na život v Kanicích a jejich budoucí směřování. Děkuji za solidaritu, se kterou se již pátým rokem opakovaně přidáváte k pomoci rodinám v nouzi prostřednictvím sbírek pro Šatník ženského spolku Vesna.

V neposlední řadě směřuje můj velký dík redakci Kanických listů za neúnavné nasazení při tvorbě našeho vlastního a odbornou veřejností oceňovaného periodika.

Drazí sousedé, dovolte mi vám popřát poklidný a radostný adventní čas, veselé vánoční svátky a mnoho zdraví, sil a optimismu v novém roce!

Pranostiky (prosinec–únor)

Karel Hynšt

Po studeném prosinci bývá úrodný rok.

O svaté Barboře ležíva sníh na dvoře. (4. prosince)

Když Vánoce obilí stromy sněhem, tak je posype jaro květem. (25. prosinec)

V lednu mráz – těší nás; v lednu voda – věčná škoda.

Když na Alžbětu sněží, sníh dlouho poleží. (19. ledna)

Medvěd na svatého Pavla obrácení obrací se na druhý bok. (25. ledna)

Když únor vodu spustí, ledem ji březen zahustí.

O svaté Veronice bývá ještě sanice. (4. února)

Na ostatky lužky – budou jabka, hrušky. (20. února)

Kolik březnových mlh, tolik lijavců v roce.

Vážení občané,
v této rubrice vás informujeme o tom, čím se na obecním úřadu (OÚ) aktuálně zabýváme a jaké jsou naše plány pro nejbližší měsíce. Činnost OÚ můžete sledovat také prostřednictvím odběru novinek z webových stránek obce, na Facebooku (KAN I CE) nebo na Instagramu obce (kan_i_ce). Rádi vás na OÚ přivítáme i osobně.

Během léta došlo ke kompletní renovaci úřadovny v budově OÚ, jež zahrnovala opravu elektroinstalace, výmalbu, výměnu podlahy a nábytku. Ve stejné době byla provedena oprava elektroinstalace v budově ZŠ Kanice, došlo k dovybavení školní kuchyně včetně zavedení nového způsobu výdeje ovoce a zeleniny (forma salátového baru), dále k rekonstrukci sborovny zahrnující výměnu podlahové krytiny, výmalbu a pořízení nového nábytku. V letních měsících také proběhla distribuce nových třídících popelnic k jednotlivým domům. Rádi bychom zde poděkovali všem za spolupráci a trpělivost při zavádění nového systému třídění a svozu odpadu. Během léta jsme rovněž rozběhli digitální úřední desku a na webové stránky obce jsme přidali umělou inteligenci ve formě chatbota, který vám rád pomůže s dotazy.

Na podzim byla provedena výměna některých poškozených dešťových žlabů na Chocholkách. Po jarní opravě střechy a zvonice pokračovala oprava hospůdky Ve Zvoničce, kde byla provedena výměna nevyhovující elektroinstalace a vodovodních rozvodů, kompletní rekonstrukce kuchyňky a další úpravy a opravy v interiéru i exteriéru objektu. Současně byly provedeny dílčí opravy staré hasičky, především oprava propadnuté podlahy, výměna vrat a elektroinstalace, aby se budova dala lépe používat jako úložný prostor pro hasiče i obec. Dále byly v rámci postupných úprav pro zatraktivnění školního hřiště instalovány nové dětské herní prvky, při jejichž výběru byly zohledněny podněty, které přišly od žáků ZŠ Kanice. Nelze opomenout dokončení nového strategického rozvojového dokumentu obce, který bude předložen ke schválení zastupitelstvu obce.

A co plánujeme v nejbližších měsících? Projektanti dokončili projektovou dokumentaci rekonstrukce tělocvičny a již jsme zahájili kroky vedoucí k vysoutěžení zhotovitele stavby. Byla dokončena architektonická studie obecního domu a nového pojetí návsi (blíže v samostatném článku). Probíhají práce na architektonické studii rekonstrukce objektu zdravotního střediska a bylo zahájeno projektování nového hřiště pro mládež v lokalitě U Iva a multifunkčního hřiště na školním hřišti. Připravujeme studii rekonstrukce dílen a haly ZŠ Kanice, aby tyto prostory lépe vyhovovaly potřebám školy. S těmito návrhy vás v budoucnu seznámíme.

V září jsme tradiční sousedské slavnosti Zažít Kanice jinak spojili s oslavami 660. výročí vzniku naší obce. Dvoudenní bohatý program přilákal mnoho návštěvníků a s radostí jsme u nás přivítali i 20člennou delegaci z rakouské partnerské obce Spillern v čele s panem starostou Thomasem Speignerem. Děkujeme všem, kteří se na organizaci slavností podíleli, jakož i návštěvníkům, kteří sousedskou sounáležitost i významné výročí společně oslavili.

V podzimním a zimním období opět otevíráme dveře společenské místnosti OÚ dokořán všem generacím a budeme se těšit na besedy, přednášky a dílny. Novinkou je program „Spolu digitálně“, který zajímavou a neotřelou formou přibližuje zástupcům různých generací digitální svět. V neposlední řadě se velmi těšíme na zřízení Knižního klubu, který svoji činnost odstartuje v lednu 2026.

Vážení občané,
přinášíme vám výběr některých důležitých usnesení zastupitelstva obce (ZO) za předešlé měsíce. Všechna usnesení ZO včetně dalších podrobností naleznete v zápisech ze zasedání zastupitelstva obce zveřejňovaných na webových stránkách obce.

Usnesení číslo 5/1/2025:

ZO schválilo rozpočtové opatření č. 2 k rozpočtu obce Kanice na rok 2025.

Usnesení číslo 5/2/2025:

ZO schválilo obecně závaznou vyhlášku obce Kanice o stanovení obecního systému odpadového hospodářství. Nová vyhláška reaguje na nový systém svozu odpadů od 1. října 2025.

Usnesení číslo 5/3/2025:

ZO schválilo dodatek č. 1 ke smlouvě o sběru, přepravě a odstraňování odpadu v obci Kanice č. 82/24 mezi obcí Kanice a společností KTS EKOLOGIE s.r.o. Dodatek řeší nové svozy popelnic a kontejnerů od 1. října 2025.

Usnesení číslo 5/4/2025:

ZO schválilo smlouvu mezi městem Šlapanice a obcí Kanice o spolufinancování odborných psychologických služeb. Jedná se o spolufinancování indikovaných psychologických služeb pro klienty z obce Kanice.

Usnesení číslo 5/5/2025:

ZO schválilo členství obce Kanice v asociaci Národní síť Zdravých měst České republiky, z.s.p.o. a schválilo Deklaraci Programu Zdravé město.

Usnesení číslo 5/6/2025:

ZO schválilo poskytnutí finančního příspěvku ve výši 9 000 Kč z rozpočtu obce pro Klub přátel školy při Základní škole a Mateřské škole Kanice, z.s. na pořádání školních akcí pro děti a rodiče.

Usnesení číslo 6/1/2025:

ZO schválilo rozpočtové opatření č. 3 k rozpočtu obce Kanice na rok 2025.

Usnesení číslo 6/2/2025:

ZO schválilo obecně závaznou vyhlášku obce Kanice o regulaci zacházení s pyrotechnickými výrobky. Obecně závazná vyhláška je k dispozici na webových stránkách obce.

Usnesení číslo 6/3/2025:

ZO schválilo podání žádosti o dotaci z Národního programu Životního prostředí na akci Optimalizace vnitřního prostředí v ZŠ Kanice.

Usnesení číslo 6/5/2025:

ZO schválilo smlouvu o spolupráci a financování projektu Propojování cyklostezek v mikroregionu Časnýř.

Usnesení číslo 6/8/2025:

ZO schválilo podání žádosti o dotaci od Národní sportovní agentury z programu Regionální sportovní infrastruktura na akci Stavební úpravy a přístavba tělocvičny ZŠ Kanice.

Usnesení číslo 6/9/2025:

ZO schválilo zadávací dokumentaci na podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem Stavební úpravy a přístavba tělocvičny ZŠ Kanice.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v Kanicích

Petr Kolář

V pátek a v sobotu 3. a 4. října 2025 se v celé zemi uskutečnily parlamentní volby. Rádi bychom vás na tomto místě stručně seznámili s výsledky za naši obec. K urnám se dostavilo 621 voličů a voliček, což vedlo k vysoké volební účasti (79,1 %) jak v porovnání s celým Jihomoravským krajem (70,1 %), tak i s celostátní úrovní (69,0 %). Přesto se nejednalo o nejvyšší volební účast v Kanicích v historii ČR, rekord drží rok 1996 s účastí 82,7 %.

Z 22 kandidujících stran a hnutí získala nejvyšší podíl hlasů kandidátka koalice SPOLU (40,0 %)

před hnutím ANO 2011 (19,4 %), Českou pirátskou stranou (13,4 %), STAROSTY A NEZÁVISLÝMI (12,9 %) a Motoristy sobě (6,1 %). Ostatní strany a hnutí obdržely méně než 5 % hlasů. Co se týče preferenčních hlasů pro jednotlivé kandidáty, tak jejich nejvyšší počet (65) získal lídr kandidátky SPOLU Petr Fiala.

Zdroj:

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. Volby.cz [online]. Dostupné z: <https://www.volby.cz/> [cit. 2025-11-09].

Výsledky soutěží „Jak vidíte Kanice vy“ a „Kanické káně“

Hana R. Dvořáková

Začátkem léta jsme vyhlásili dvě soutěže, do kterých se mohla zapojit kreativní část veřejnosti. Děti se s velkou dávkou umu a fantazie zhostily tématu kanického káněte, dospělí zase nabídli vlastní pohled na naši obec ve fotografické soutěži „Jak vidíte Kanice vy“. Veškeré práce byly vystaveny v obecním domě v rámci sousedských slavností Zažít Kanice jinak a přístupné byly i během několika následujících týdnů. A že bylo co obdivovat! O vítězích obou soutěží jste rozhodli vy, návštěvníci výstav.

Fotografové si v soutěži „Jak vidíte Kanice vy“ vedli následovně:

1. David Neckář
2. Hana Pluhařová
3. Kateřina Opletalová

Gratulujeme vítězům a všem zúčastněným děkujeme za nadšení, se kterým se soutěžního klánů zúčastnili! Slavnostní předání cen proběhne 1. prosince během rozsvěcení vánočního stromu.

Ve výtvarné soutěži „Kanické káně“ se na pomyslných stupních vítězů umístili:

1. Marek Vašík
2. Petr Herman
3. Julie Kolářová a Emma Želenková

Zapojte se do tvorby Kanických listů, je to i váš zpravodaj!

Pokud máte připomínky, návrhy, podněty, nebo rovnou hotové příspěvky do konkrétních rubrik obecního zpravodaje, neváhejte a podělte se s námi o ně. Příspěvky budou redakční radou průběžně zapracovávány do nových čísel dle tématického zaměření. Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je **22. 2. 2026**. V případě zájmu o jakoukoli formu spolupráce nás kontaktujte na redakčním e-mailu: redakce@obeckanice.eu

Obecní dům se zahradou a náves

Hana Rakšány Dvořáková

Když jsme před dvěma lety získali koupí do majetku obce rodinný dům č. p. 12 a sousední dům č. p. 121 se zahradou v samém centru obce, bylo jasné, že jakoukoliv realizaci možného využití objektu není radno uspěchat. Zároveň jsme vnímali potřebu zapojit do rozhodování o účelu využití širokou veřejnost. Náměty jste mohli vy sami předkládat v anketách a dotaznících, tématem se zevrubně zabývali také členové Výboru pro rozvoj a digitalizaci i zastupitelé obce. Za přínosné podněty tímto všem děkuji. Výsledkem bylo zadání architektonickému studiu s požadavkem na návrh komunitního prostoru k setkávání, sálu pro 100 osob, návsí, která obyvatelům obce poskytne kvalitní a bezpečný prostor, a rozšíření místní komunikace směrem na Chocholky.

Navázali jsme spolupráci s architektonickým studiem VLLNNA s.r.o. Jeho architekti opakovaně navštívili naši obec i konkrétní lokalitu, kterou důkladně prozkoumali. Seznámili se také s posudkem statika, aby mohli návrh připravit v souladu s technickými požadavky. Na základě zadání od obce následně vznikla architektonická studie, která zahrnuje návrh nového obecního domu s přílehlou zahradou, gastro zázemím a sálem pro společenské akce. Součástí studie je rovněž nové řešení

návsí a nechybí ani návrh na rozšíření místní komunikace směrem na Chocholky. Architekti studii osobně představili zastupitelstvu obce v září tohoto roku a poté se setkali se členy Výboru pro rozvoj a digitalizaci.

Níže vám nabízím výňatky ze zmíněné architektonické studie a podotýkám, že v této fázi se **jedná pouze o studii, návrh možného řešení**. Jde o odrazový můstek na cestě za finální realizací, který bude ještě předmětem mnoha a mnoha debat a jednání.

Architektonická studie – Obecní dům se zahradou a náves, situace

Architektonická studie – Obecní dům

Při případném zachování hlavní části domu, který je v překvapivě dobrém stavu, by došlo k odstranění přístaveb a jejich nahrazení spojovacím krčkem, který by původní budovu propojil s novým společenským sálem – dřevostavbou vybavenou vzduchotechnikou a fotovoltaickou elektrárnou. Zároveň by však zůstal zachován dostatečně velký podíl zahradní plochy tak, aby v ní mohli trávit kvalitní oddechový čas návštěvníci zařízení. V původní budově je počítáno s restauračním zařízením a využitím podkrovních prostor pro potřeby spolků a obce. Vzájemná návaznost všech prostor umožňuje jejich variabilní využití. Prostory lze využít buď odděleně – např. jako hospůdku, podkroví nebo sál – nebo jako jednotlivý propojený celek. Takové řešení se hodí např. pro Kanický ples, ostatkovou slavnost a další společenské akce. Prostor kolem obecního domu poskytuje dostatek místa k umístění posezení. Navrhované řešení nového pojetí návsi počítá s demolicí bývalého obchůdku s potravinami, čímž vzniká prostor pro přesunutí stávajících parkovacích míst na druhou stranu krajské komunikace. Průjezdy směrem na Chochoľky a Malou stranu musí samozřejmě zůstat plně funkční. Uvolněná plocha za autobusovou zastávkou však otevírá možnost pro výsadbu zeleně, která přispěje k zastínění prostoru

Architektonická studie – Obecní dům – společenský sál, boční pohled

během horkých letních dnů. Zároveň zvýší komfort pro pěší i cestující čekající na spoj.

Jak jsem již zmínila výše, nacházíme se ve fázi vypracované architektonické studie. Ta bude ještě předmětem diskusí, dokud nedojdeme k většinové shodě na budoucí podobě celé lokality. Teprve poté budou zahájeny práce na samotném zpracování projektu obecního domu se zahradou, návsi a rozšířením přilehlé místní komunikace.

Architektonická studie – Obecní dům – společenský sál, pohled ze zahrady

Architektonická studie – Obecní dům – společenský sál, interiér

Historie a současnost okolních kostelů

Karel Horáček

V minulosti byl život úzce spjat s vírou – od narození až po smrt. Křest, první svaté přijímání, biřmování, svatba i pohřeb měly své pevné místo v náboženském životě. Ačkoli v Kanicích samotných kostel nestojí, v blízkém okolí jich najdeme hned několik.

Víra a farní kostel

Není zcela jisté, ke které faře Kanice od svých počátků patřily. Později se z Kanic chodilo nejčastěji do kostela v Babicích n. S. a Křtinách – pěšky, za deště, mrazu i sněhu. V 15. století byla v Babicích postavena kaple sv. Bartoloměje, která byla později podřízena farnímu kostelu ve Křtinách. Bohoslužby se zde konaly každou třetí neděli. Staré matricy dokládají, že tehdejší lidé jednali rychle – dítě bývalo pokřtěno už druhý den po narození. Pohřeb se konal druhý nebo třetí den po smrti. Vůz s rakví tažený koňmi vyjížděl z návsi, následovalo jej procesí s kapelou, modlitbami a zpěvy. Pan farář se připojoval až v Babicích, u sochy sv. Jana ve výklenku domu č. p. 41 (dnes je zde její kopie). Hřbitov pro Kanice (a také pro Řícmanice, kromě domů č. p. 1 a 2, které spadaly pod farnost obřanskou) byl v Babicích až do roku 1936.

Den tehdy začínal i končil modlitbou. Růženec měl každý. Lidé se modlili za zdraví, úrodu, proti bouřkám i krupobití. Každá větší práce začínala modlitbou za zdar a za vše dobré se děkovalo.

V 16. století se v kraji projevil silný vliv luteránství. Katolická víra přetrvávala především v obcích pod vlivem premonstrátského kláštera – Křtiny, Ochoz,

Bukovina a Bukovinka. Rekatolizace přišla s příchodem Lichtenštejnů, když pozořické panství přešlo pod vliv jezuitů. V Babicích tehdy sloužili mše premonstráti ze Křtin. Mezi lety 1630–1679 spadl pod babickou farnost i Vranov a Útěchov. Pro nedostatek kněží však byl tento obvod zrušen a na téměř 100 let zůstal opuštěn.

K obnovení farnosti došlo roku 1763. Přispělo k tomu neštěstí z předchozího roku: křtinský kaplan Kryštof Sakl se vracel od nemocného z Babic, když ho v bouři shodil splašený kůň. Na místě neštěstí, U Antoníčka, dodnes stojí obrázek z klekátkem. Nová fara byla postavena roku 1863 vedle kostela – dnes je opět bez faráře. Zasluhou opata zábrdovického kláštera Kryštofa Matušky byl v letech 1764–1766 babický kostel přestavěn a nově zasvěcen sv. Janu Křtiteli.

Narození i smrt se tehdy odehrávaly doma. Smrt byla součástí každodenního života, úmrtnost dětí vysoká. Plakat po zemřelém dítěti se podle pověry nesmělo – aby se nevyplakalo z nebe. „Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal,“ říkávala moje devadesátiletá prababička, když někdo zemřel. V ruce měla růženec a šla se za něj pomodlit.

Kostely v našem okolí

Nejdelší historii mají v našem okolí původní kostely v Bukovince, ve Křtinách, v Babicích n. S., v Obřanech a v Ochozi u Brna. Kostely v Adamově, v Bílovicích n. S. a v Březině byly postaveny mnohem později.

Nejstarší známé církevní členění z roku 1677 lze dohledat v Konzistorním archivu. V roce 1671 bylo

v Boskovicích zřízeno děkanství, pod které náležela křtinská i babická farnost. Farnost obřanská, jejíž součástí byla i obec Bílovice, pak spadala pod děkanství brněnské.

O sto let později, z vizitace provedené v letech 1771 a 1772 lze vyčíst, že **křtinská farnost měla tři filiální kostely:**

- **kostel babický**, pod který spadaly Babice, Hamry, Huty (Josefov), Kanice a Řícmanice,
- **kostel v Ochozi**, který sloužil pro Ochoz, Obec a dva mlýny,
- **kostel v Bukovince**, který sloužil pouze pro Bukovinku.

Do farního kostela ve Křtinách pak chodili obyvatelé Březiny, Proseče, Habrůvky a Bukoviny. Z vizitace lze poté zjistit i počty obyvatel (dospělí/děti) v jednotlivých obcích v tomto období – například v Kanicích žilo 77 dospělých a 28 dětí.

Bukovinka – kostely Panny Marie a Nanebevzetí Panny Marie

Bukovinka – Foto: Vojtěch Janský

Původní kostel Panny Marie v Bukovince (dříve Malá Bukovina, nejprve Pvchwan) stával na jiném místě než ten dnešní. Podle ústní tradice zde byl již od 9. století a patřil k prvním křesťanským stavbám na Moravě. Prokazatelná písemná zmínka o jeho

existenci je ale až z roku 1268. Kostel i přilehlé pohřebiště sloužily i pro zaniklou obec Bystřec.

Poblíž kostela došlo roku 1210 ke zjevení Panny Marie. V chrámu byla uchovávána její zázračná socha, která se podle legendy při bouři našla ve větších kaštanu. Kostel spravovali poustevníci, kteří sloužili staroslověnskou liturgií a starali se o sochu. Zůstali zde i po tom, co Lev z Klobouk nařídil přesun sochy do Křtin.

Kostel poškodili husité, ale díky poslednímu poustevníkovi Pavlovi byl obnoven. Pamětníci vyprávěli o náhrobním kameni s latinským nápisem: „V pátek, na den sv. Pankráce 1475, zemřel zdejší poustevník Pavel a zde byl pochován.“ Byl na něm zobrazen v poustevnickém oděvu, klečící před sochou Panny Marie. Tento kámen je prý dnes součástí schodů na starý hřbitov.

V době své největší slávy měl kostel dva zvony a tři oltáře. Roku 1772 vyhořel (podle vyprávění mé prababičky vinou myslivce, který střílel po holubech sedících na jeho střeše). Na místě vyhořelého kostela vznikl hřbitov. Pozůstatky hřbitovní kaple, která byla součástí areálu, se dochovaly v jihovýchodní části starého hřbitova, zrušeného v 70. letech 20. století. Starý hřbitov leží východně od nového kostela, za rybníčkem zvaným Žabec.

Nový kostel byl postaven hned rok po požáru, tedy v roce 1773. Největší zásluhu na jeho barokním vybavení měl rodák Václav Opletal, působící ve Křtinách – díky němu získal kostel zvon i varhany. Roku 1979 byla ke kostelu přistavěna nová sakristie. Za éry děkana Tomáše Prnky dostal kostel novou střechu, podlahu a byl opraven interiér. Kostel je zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie.

Křtiny a kostel Jména Panny Marie

Původně bylo zdejší údolí nazýváno vallis baptismi – údolí křtu. Podle tradice zde svatí Cyril a Metoděj křtili naše předky, odtud je tedy odvozen název obce.

Podle legendy byla po roce 1210 od poustevníků ze starého kostela v Bukovince do Křtin přenesena socha Panny Marie. Písemně jsou Křtiny (Kirtina) poprvé zmiňovány roku 1237 jako majetek premonstrátského kláštera v Zábrdovicích, který založil Lev z Klobouk před rokem 1209.

Křtiny

Písemně doložené je, že roku 1299 tu byl malý český kostelík v románském stylu. V 15. století k němu přibyl větší gotický chrám, který byl určen pro německy mluvící poutníky. Ze Křtin se postupně stalo významné poutní místo.

Na místě dvou starých kostelů by však nikdy nevyrostl velkolepý chrám, nebýt souhry okolností. Prosby, které paní Zuzana Kateřina Liborie z Ditrichštejna, rozená ze Zástřizl, vyřkla před sochou Panny Marie Křtinské, byly vyslyšeny: nejprve se uzdravil její těžce nemocný muž a později i ona sama, když ji postihla mrtvice. Z vděčnosti věnovala roku 1690 premonstrátům panství Jesenec s podmínkou, že z výnosů bude v Jesenci i ve Křtinách postaven nový chrám. Záměr se podařilo uskutečnit až po více než 80 letech, neboť opat Pfendler klášterní majetek prohospodařil a byl ze řádu vypovězen.

Na Moravě tehdy působil význačný architekt Jan Blažej Santini-Aichel (1677–1723), jemuž premonstráti projekt svěřili. Roku 1712 začal stavbou nové rezidence, roku 1718 zahájil výstavbu kaple sv. Anny na místě německého kostela. Základní kámen k dnešnímu chrámu Panny Marie byl položen až po Santiniho smrti, a to v roce 1728. Provádějícím

architektem byl pak František Benedikt Klíčník, stavitel František Antonín Ritz.

Český kostel stál uprostřed staveniště ještě do roku 1733. Dne 1. května 1750 byla do chrámu přenesena socha Panny Marie a opat Kryštof Matuška kostel požehnal. Během dalších 21 let bylo dokončeno schodiště, výzdoba i ambity mezi kaplí sv. Anny a chrámem. Autorem fresek je Jan Jiří Etgens, sochy jsou z dílen bratrů Schweiglových. Kaple sv. Josefa s ambity, plánované Santinim jako symetrický protějšek kaple sv. Anny, již postaveny nebyly. Z úsporných důvodů vznikla také jen jedna věž místo dvou. Chrám byl slavnostně vysvěcen 21. dubna 1771, téměř 60 let po zahájení prací. Měří 55 metrů na délku, 35 metrů na šířku, a centrální kopule dosahuje výšky přes 30 metrů. V roce 1844 při požáru shořely původní mansardové střechy a byly nahrazeny jednoduššími. O kompletní rekonstrukci chrámu se v letech 1975–2009 zasloužil děkan Tomáš Prnka. Křtinský kostel mnozí považují za nejkrásnější barokní církevní stavbu v českých zemích.

Babice nad Svitavou

Babické kostely sv. Bartoloměje a sv. Jana Křtitele

Babický kostel je nejstarší dochovaná historická stavba v Babicích. O jeho vzniku nejsou písemné zprávy, datum lze odvodit nepřímě. Zápis o původním zvonu uváděl nápis: „LUCAS – MARCUS – MATHEUS – JOHANNES ANNO DOMINI MILESIMO OCTAVO (1448).“ Zvon později pukl a byl přetaven. Kostel byl malý a zasvěcený sv. Bartoloměji.

Ve 2. polovině 16. století byly k Babicím přifařeny Kanice, Řícmanice, Hamry (dnešní Adamov a Josefov). Kolem roku 1565 byla postavena věž, která nahradila původní věžičku na střeše, kde visel starý zvon. Roku 1765 začala velká přestavba kostela. Dochoval se plán barokního stavitele Franze Ritze, na němž je půdorys původní stavby. Podle farní kroniky byl tehdy přistavěn presbytář s hlavním oltářem, nová sakristie, kazatelna. Byl zbořen starý dřevěný kůr a postaven nový, tentokrát již zděný. Také byla rozšířena loď kostela a na starých základech vybudována nová věž. Kostel byl zasvěcen sv. Janu Křtiteli. Stěny původního kostela jsou dodnes součástí obvodových zdí lodi. Jeho malá velikost, krátké a rovné kněžiště i vstup z jižní strany naznačují románský sloh. Počátky kostela lze spojit se založením zemanského sídla, jednalo se o vlastnické kostely,

kteří byli v majetku drobné šlechty a sloužily i jako útočiště v době nebezpečí.

Roku 1876 byla zvýšena věž a postaven nový krov. Do bání věže byly vloženy listiny a peníze (při opravě roku 1994 zdokumentovány a doplněny o tehdejší dokumenty).

Ve věži byly od přestavby roku 1876 tři zvony:

- velký zvon (bližší údaje nejsou),
- prostřední zvon z roku 1448 o váze 240 liber,
- umíráček od Wolfganga Strauba z Olomouce (30 liber/15,5 kg) s vyobrazením křtinské Panny Marie a Kristova křtu v Jordánu z roku 1766.

Po roce 1945 se dochoval pouze zmíněný umíráček. Babický kostel je dnes chráněn jako kulturní památka České republiky.

Oltářní obraz znázorňuje Ježíše Krista a Jana Křtitele. Namaloval ho roku 1881 Emil Pirchan, rodák ze Svaté Kateřiny, který působil v Brně a patřil k nejvýznamnějším malířům své doby. Původní varhany z roku 1837 od brněnského varhanáře Harbicha, na něž mistrně hrával učitel babických a kanických dětí Valentin Petýrek, se nedochovaly. Kolem let 1940–1941 sem byly převezeny varhany z brněnské Velké synagogy, které po generální opravě slouží dodnes.

Adamov - oltář – Foto: František Bruna

Ochoz u Brna – kostel sv. Václava

První písemná zmínka o obci Ochoz pochází z roku 1237, o Ubcích z roku 1261. Ochoz patřila k majetku zábrdovického kláštera premonstrátů, Ubce patřily k majetku kláštera ve Vizovicích, později k líšeňskému panství. Vesnice byly sloučené roku 1947.

Na místě dnešního ochozského kostela stála původně kaplička, která byla v letech 1315–1316 přestavěna na gotickou kapli. Na jejích základech byl roku 1606 z peněz kláštera vybudován dnešní kostel. Ten byl zasvěcen sv. Václavovi, patronovi premonstrátů. Roku 1658–1659 proběhla přestavba a rozšíření, do současné podoby byl kostel upraven v letech 1740–1750 opatem Kryštofem Matuškou. Později následovalo více oprav. Do roku 1785 patřila Ochoz ke křtinské farnosti, poté získala vlastní duchovní správu, k níž byla připojena i obec Obce.

Obřany – kostel sv. Václava a kaple sv. Barbory

Obřanský kostel je původně románský a stával patrně v areálu panského dvorce. První zmínka o Obřanech i kostele pochází z roku 1375. Na počátku 18. století byl kostel barokně upraven a byla k němu přistavěna kaple sv. Barbory. Farnost byla rozsáhlá – zahrnovala Obřany, Bílovice n. S., Maloměřice,

Soběšice, část Řícmanic (nejbohatší grunt), dvůr Cacovice a do roku 1783 i Husovice. V přířazených obcích tehdy nebyly žádné kostely ani větší kaple. V letech 1819–1839 působil v Obřanech farář, buditel a spisovatel Tomáš Fryčaj, který je pohřbený na zdejším hřbitově. Jeho jméno dnes nese hlavní obřanská ulice.

Adamov – kostel sv. Barbory

Adamov je mladé město, které za svůj rozvoj vděčí železnici – dlouhá léta zde byla první stanice za Brnem. Do roku 1857 patřily Staré Hamry i Josefov pod farnost Babice n. S. V témže roce byla v Adamově postavena první škola, aby se děti nemusely učit v Babicích.

Kostel sv. Barbory nechal vybudovat kníže Alois II. z Lichtenštejna podle návrhu vídeňského architekta Josefa Hiesera. Světově významným prvkem je unikátní lipový oltář Nanebevzetí Panny Marie, původně z cisterciáckého kláštera v rakouském Zwettlu. Oltář o rozměrech 3 × 7 metrů vznikl v letech 1516–1525. Od roku 2010 je národní kulturní památkou.

Bílovice nad Svitavou – kostel

sv. Cyrila a Metoděje

Také Bílovice ovlivnila železnice, ale jinak než Adamov. To, co uchvátilo projíždějící cestující, byla krása údolí řeky Svitavy – tiché přírodní prostředí, které dalo vzniknout pojmenování Moravské Švýcarsko. Do obce začali přicházet bohatí Brňané, Němci i židovské rodiny, stavěli si zde vily a chaty, a také sem mířili umělci a spisovatelé.

První snahy o zřízení kostela a přifaření Řícmanic se objevily už kolem roku 1890. Počátkem 20. století vyrostl nový kostel podle projektu architekta Blažka. V roce 2021 byly instalovány nové kubistické vitráže podle návrhů malíře Bohumíra Matala, který v Bílovicích žil. Zajímavostí je, že na kostel byl podán návrh na exekuci – kvůli sporům mezi stavební firmou a kostelní jednotou o vícepráce a kvalitu stavby. Kostel se stal předmětem ostrých politických sporů, které jsou blíže rozebrány v níže uvedených zdrojích (LATA, 2020; SPERÁT, 2014).

Březina – kostel Panny Marie Matky církve

V Březině i v sousední Proseči (připojené k Březině roku 1950) stávaly kapličky. Březinskou kapli zbourali roku 1976 a zvon z ní byl uložen na obecním úřadě. Slib postavit novou kapli tehdy komunisté nesplnili. K nápravě došlo až po roce 1989 díky místním katolíkům a křtinskému děkanovi Tomáši Prnkovi. Základní kámen posvětil papež Jan Pavel II. na Velehradě 22. dubna 1990. Stavba byla zahájena roku 1993 a 21. srpna 1994 byl znovu zavěšen původní zvon. Ten pocházel z kapličky, která byla postavena na základě nařízení Marie Terezie z roku 1770, které ukládalo v každé obci zřídit zvoničku pro hlášení požárů. To je patrně i počátek historie původní kanické zvoničky.

Kostel byl slavnostně vysvěcen biskupem Vojtěchem Cikrlem 17. září 1995. Spolu s krásně upraveným okolím je dodnes významným duchovním a společenským centrem obce.

Zdroje:

Farnost Bukovinka. Online. Římskokatolická farnost Křtiny. Dostupné z: http://krtiny.katolik.cz/index.php?page=farnost/farnost_bukovinka. [cit. 2025-11-14].

Farnost Bukovinka. Online. Obec Bukovinka. Dostupné z: <https://www.bukovinka.cz/farnost>. [cit. 2025-11-14].

Filiální kostel Panny Marie Matky církve. Online. Obec Březina. Dostupné z: <https://www.obec-brezina.cz/filialni-kostel-panny-marie-matky-cirkve>. [cit. 2025-11-14].

Historie. Online. Farnost Ochoz u Brna. Dostupné z: <https://www.farnost-ochozubrna.cz/farnost/historie/>. [cit. 2025-11-14].

Křtiny – kostel Panny Marie (Santini). Online. Mystika-info. Dostupné z: <https://www.mystika.info/products/krtiny-kostel-panny-marie-santini/mystika.info>. [cit. 2025-11-14].

LATA, Jan. Boj o kostel: Konfesijně-sekulární konflikt v Bílovicích nad Svitavou od konce 19. století do roku 1918. Online. Diplomová práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Cyrilometodějská teologická fakulta. 2020. Dostupné z: <https://theses.cz/id/x1awek/>. [cit. 2025-11-14].

PLCH, Josef: Druhá první zmínka o Jedovnicích aneb Není advokatus jako advokát - 2. část (dokončení). Online. Heraldika a historie - Josef Plch. Dostupné z: https://plch.info/files/download/d-184-184_Zprav23-advocatus1268-2c.pdf.html. [cit. 2025-11-14].

Popis kostela sv. Cyrila a Metoděje. Online. Farnost Bílovice nad Svitavou. Dostupné z: <https://farnost-bilovice.cz/uvod-2/popis-kostel-bilovice/>. [cit. 2025-11-14].

SPERÁT, Ivo. Kapitoly ze stoleté historie kostela a farnosti. Bílovice nad Svitavou: Ivo Sperát, 2014. ISBN 978-80-87542-15-6.

Březina – Foto: Daniel Rouchal

Bílovice n.S. – Foto: Petr Plaňanský

Ochoz – Foto: Vítězslav Kužel

Můj rodný dům v Bukovince sousedí se starým hřbitovem. Tedy s místem, kde stával kdysi velký farní kostel a kde poustevníci kdysi opatrovali zázračnou sochu Panny Marie, která je dnes ve Křtinách. Na jižní straně našeho dvora byl kopeček a nad ním, asi v délce 10 m, tvořila hranici stará vysoká hřbitovní zeď z kamene. Rostly u ní keře černého bezu, kopřivy a také hodně stará planá švestka.

Mohlo mi být tehdy tak 13 nebo 14 let. Maminka chtěla kopeček upravit a udělat tam skalku. Vytrhal jsem kopřivy, vykácel keře bezu a odkopal a ořezal starou planou švestku. Na pahýl kmene jsme společně se starším kamarádem a sousedem Lojzkem uvázali lano a kmen jsme vyvrátili. Pod kořeny se objevila lidská kostra – byl to sebevrah za kostelní zdí. Mezi kostičkami ruky měl rezavý kus zbytků nějakého nožiku, asi břitvy. To konstatovali posléze i adamovští četníci Kachlík a Vařeka, kteří přijeli nález zabavit. Ještě dnes si pamatuji, jak si důležitě nasadili bílé rukavičky a z auta vytáhli plátěný pytel s pruhem, do kterého jsme jim s Lojzíkem dávali torza kostry. Tuším, že holýma rukama. Od té doby jsem chtěl být archeologem, což mě naštěstí za pár let přešlo.

Tato událost se stala ještě v době, kdy byl starý hřbitov udržovaný. Na Dušičky byly staré hroby vyzdobené. Tehdy byly v módě papírové, barevné voskované květy, které se vkládaly do věnců z jehličnatých větví. Krásně to hořelo. Pamatuji, že jsme z nich po Dušičkách na paletu svázali kouli asi o průměru 2 metry, vypustili na Žabec (rybník vedle hřbitova, pozn. autora) a večer zapálili. Plameny byly asi desetimetrové a ostuda veliká. Rok nato hřbitov zrušili. Komunisté pověřili tehdejší svazáky, aby hřbitov vyčistili. My mladší jsme je neustále pozorovali. Na hřbitově byla snad stovka prastarých litinových a železných náhrobních křížů. Tyto artefakty, které byly nebezpečné tehdejší ideologii, skončily, přes odpor většiny místních, ve šrotu. Zůstaly jen dva pomníky: centrální žulový a náš. Babička nedopustila, aby ho tenkrát zničili.

Pamatuji s údivem na to, že po vyvalení základů některých křížů se hned pod nimi objevily mělce uložené kostry. Svazáci lebky a kosti skládali na hřbitovní zeď, a to hned vedle magnetáku, ze kterého

paradoxně hrály ilegální nahrávky kapely The Plastic People of the Universe, které tam donesl syn jednoho z největších komunistických papalášů v obci. Pod některými kříži byly kamenné základy starých, širokých zdí. Součástí zrušení starého hřbitova bylo i vyklizení obrovské hromady staletého hřbitovního odpadu v jihovýchodní části – po jeho odklizení se objevily torza zdí a klenutí staré hřbitovní kaple.

Na základě různých pověstí o tajných chodbách pak v letech 1983–1984 jeskyňáři na hřbitově prováděli poloamatérský průzkum. Pamatuji si, jak starý pan Talda všude vykládal, že když kdysi kopali studnu, narazili na chodbu. Jeskyňáři tehdy vykopali asi čtyři devítmetrové díry v místech, kde jim nějaký šaman s virgulem nadělal značky, že je tam anomálie. Virgule byla tehdy asi polámaná.

A ještě příběh k tomu našemu nezbořenému pomníku. Kromě jiných předků jsou v hrobě i ostatky mého pradědečka a jeho mladého bratra Jaromíra. Jaromír byl učitelem v Syrovicích. A měl známost – tak nějak před svatbou. Bylo to pár let poté, co mé prababičce zemřeli oba rodiče. Musela se postarat o mladší sestry. I praděda měl více sourozenců – kromě již zmíněného učitele také staršího bratra, který byl farářem v Dolních Bojanovicích. A k tomu faráři dali nejmladší prababiččinu sestru Boženku na faru na výchovu.

Stalo se, že tomu učiteli se udělalo zle. A namísto toho, aby šel k doktorovi, vydal se, Bůh ví proč, řešit to za bratrem farářem. Ten ho ihned dopravil do hodonínské nemocnice. Ale bylo pozdě. Zánětlivého střeva a otrava organismu byly už v takovém stavu, že lékař konstatoval pár hodin života. V tom přišlo faráři divoké vnuknutí. Napadlo ho, že by bratr mohl na smrtelné posteli udělat ještě dobrý skutek. V nemocničním pokoji ho sezdal s tou neopatřenou prababiččinou sestrou, která ho zrovna

doprovázela. V bohubilém úmyslu zajistit jí vdovský důchod po zaměstnanci ve státních službách.

Učitelovy ostatky doputovaly vlakem do Bílovic a odtud koňským povozem k poslednímu odpočinku do rodné vísky. Tam na pohřeb dorazila v kočáru i jeho bývalá nastávající s věncem z bílých růží.

Netuše, stejně jako všichni ostatní, co všechno se především v Hodoníně ve špitále událo. Všichni čekali bílou rakev svobodného mládence. Na voze za zády kočího a bratra faráře ale ležela truhla černá. Pohřební věnec z bílých růží od zhrzené nevěsty tedy skončil za Bukovinkou hluboko ve škarpě.

Zprávy ze školy a školky

Ve škole to žije

Kdo říká, že škola je jen o sezení v lavici, ten v kanické základní škole už dlouho nebyl. Děje se tam toho tolik, že by to vydalo na celoroční seriál, Kanické listy přináší aspoň malou ochutnávku.

Ve třídách se nově objevily **pohodlné gauče**, které si děti okamžitě zamilovaly. O přestávkách se na nich tvoří menší lidské pyramidy. Kdo má radši akci, ten míří na halu, protože kromě ping pongu tam teď je i **Air Hockey**, a to je teprve rychlovka!

Pro milovníky dobrého jídla rozjela **školní jídelna zeleninovo-ovocný bar**. Děti si samy vybírají, jestli si dají mrkev, rajče, švestku nebo třeba exotické khaki. Největší hit? Meloun! Paní kuchařky zaslouží velkou pochvalu – z ovoce a zeleniny dokážou vytvořit takové kreace, že by se nemusely stydět ani v michelinské restauraci.

A sport nezůstává pozadu. **Prvnáčci a druháčci plavou**, starší žáci hájí školní barvy na soutěžích a bez kanických borců se letos neobešla **Želešická růže**.

Exkurze? Těch si žáci užívají plno. Sedmáci se vydali **Za tajemstvím jeskyně**, kde se pod dohledem

Hana Kalvodová

opravdových jeskyňářů spouštěli do osmimetrové propasti. Byl to opravdový adrenalinový zážitek. Druháci a šestáci zase pomáhali v projektu **Náš pestrý les**, deváťáci se ponořili do **Mizejících pralesů** a osmáci si užili výlet do divadla.

A když je potřeba trochu se stmelit? **Šestáci přespávali ve škole**, kuchtili v nově dovybavené žákovské kuchyňce a prý by s přehledem zvládli i soutěž MasterChef. Čtvrtáci a pátáci si zase užili **teambuilding** plný her a sportovních výzev.

Jazykoví nadšenci na druhém stupni slavili **Evropský den jazyků**. Žačky a žáci obíhali stánoviště, hráli jazykové domino, zkoumali archaismy, hádali brněnský hantec, tvořili a bavili se. A protože děti jsou vždy o krok napřed, naučily vyučující i nová slova z jejich světa – takže teď už ví, co znamená **skibidi** nebo **slay** (a tváří se, že to používají úplně běžně :)).

Do pár řádků se všechno nevejde. Pokud chcete vidět, jak to ve škole opravdu žije, **podívejte se na školní Instagram** – tam je spousta fotek a videí, které řeknou víc než slova.

Proměny ve školce podporují učení s radostí

Gabriela Minaříková

Mateřská škola prochází v letošním školním roce řadou příjemných změn, které směřují k větší samostatnosti, tvořivosti a aktivnímu zapojení dětí do každodenního dne.

Dětem se otvírají nové možnosti díky zavedeným **centrům aktivit**, která jim umožňují rozvíjet své dovednosti přirozenou a hravou formou. Jsou tu centra Ateliér, Hudba, Pohyb, Kostky, Doprava a Manipulační a stolní hry. Každé centrum je připravené tak, aby podporovalo dětskou zvědavost, samostatnost a přirozenou touhu učit se novým věcem.

Velkou změnou je také zavedení **postupných svačinek**. Děti si své jídlo chystají samy, mažou si pečivo, nalévají mléko, kakao, čaj nebo vodu. Během oběda si samostatně nabírají salát či kompot. Tyto malé, ale důležité kroky vedou k posilování sebeobsluhy, odpovědnosti a zdravému sebevědomí.

Vzdělávání se posouvá směrem k **více nepřímému řízeným činnostem**. Děti si samy volí, čemu se chtějí věnovat. Paní učitelky pak nejsou jen těmi, kdo „zadávají úkoly“, ale spíše průvodkyněmi, které děti podporují, naslouchají jim a pomáhají jim rozvíjet

jejich nápady. Děti se tak stávají aktivními spolu-tvůrci svého vzdělávání.

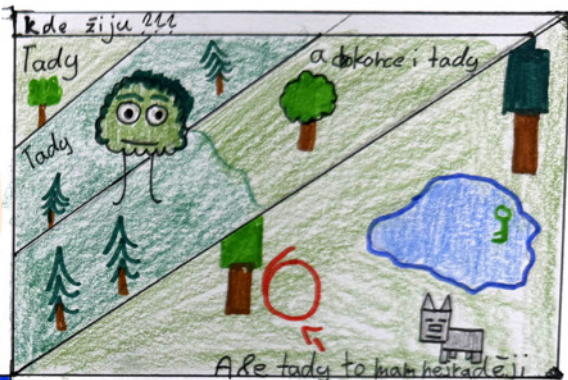
Od loňského školního roku ve školce také přistoupili k **nové podobě portfolií**. Portfolia slouží nejen jako záznam o pokrocích, výtvorech a zážitcích dětí, ale i jako prostředek k rozvoji sebereflexe. Pomáhají dětem, aby se dokázaly ohlédnout za svou činnost, pojmenovat, co se jim povedlo, co je bavilo, a sdílet radost ze svých úspěchů s ostatními. Rodiče mohou nahlédnout do světa svých dětí a vidět, jak krásně rostou a učí se.

Všechny tyto změny přispívají k tomu, aby se školka stala ještě přátelštějším, tvořivějším a podnětnějším místem, kde se děti cítí dobře, bezpečně a kde se učí s opravdovou radostí.

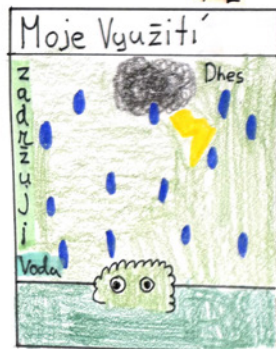

PL

ON

K

autor: Daniel Svoboda, 7. třída

Rozvrh tělocvičny

	čas	sportovní aktivita	zodpovědná osoba	příslušnost
	17:15–18:30	florbal – žactvo	M. Ondroušek	TJ Sokol Kanice
PO	18:30–19:45	kruhový trénink a kondiční posilování	Z. a T. Křížovi	TJ Sokol Kanice
	20:00–21:30	volejbal	E. Ondroušková	TJ Sokol Kanice
ÚT	17:00–18:15	hasiči – mladí	T. Kopecký	SDH Kanice
	18:30–20:30	stolní tenis – dospělí	J. Kolínek	TJ Sokol Kanice
ST	17:15–18:15	hasiči – přípravka	K. Cvanová	SDH Kanice
	18:30–19:45	kruhový trénink	Z. a T. Křížovi	TJ Sokol Kanice
ČT	18:20–19:15	cvičení – ženy	H. Uhrová, K. Opletalová	TJ Sokol Kanice
	19:30–20:30	kardio a mobility	Z. Křížová	TJ Sokol Kanice
PÁ	17:15–18:15	kruhový trénink	Z. a T. Křížovi	TJ Sokol Kanice
	18:30–20:00	stolní tenis – dospělí	J. Kolínek	TJ Sokol Kanice
SO	16:30–20:00	stolní tenis – zápasy 4. třídy okresního přeboru	J. Kolínek	TJ Sokol Kanice
NE	20:00–21:30	florbal – muži	M. Ondroušek	TJ Sokol Kanice

Kultura

Kanický tábor vzal děti na cestu kolem světa

Hana Pluhařová

I letos se **na konci července** konal tradiční **kanický tábor u řeky Oslavy**. Na cestě kolem světa zavítali táborníci do několika zemí a světadílů. Děti ochutnaly typické pokrmy, povídaly si o místních zajímavostech a vyzkoušely si i charakteristické sporty nebo zábavu.

Otěže na táboře převzali někteří noví vedoucí – z těch, kdo byli dříve malí špuntí, jsou dnes už instruktoři. Je skvělé vidět, že je tábor nadchl natolik, že tradice jen tak nezanikne.

Velká část vedoucích i členů podpůrného týmu zůstala stejná jako v minulosti a všem patří velký dík, že tak vytrvale a s nadšením věnují svůj volný čas dětem. Tábor se obešel bez zranění a počasí bylo tak akorát. Skvělou práci odvedly také **kučařky**, které se staraly o spokojenost bříšek všech táborníků.

Už teď se všichni mohou těšit na další ročník a přemýšlet, jaké téma si asi vedoucí pro táborníky připraví příště.

Letní noc v Kanicích se opět vydařila

Hana Pluhařová

V sobotu **16. srpna** se na hřišti základní školy v Kanicích konala již tradiční **Letní noc**. Počasí přálo a k tanci i poslechu hrála kapela **Reflex-Rock**.

Návštěvníci si užili příjemný večer plný hudby, tance a dobré nálady. Atmosféra byla skvělá a parket zůstal zaplněný až do pozdních nočních hodin.

Loučení s létem přilákalo děti i dospělé

V sobotu 13. září od 15 hodin se na hřišti za školou konalo **Loučení s létem**, které tradičně připravuje **Sbor dobrovolných hasičů Kanice**. Odpoledne patřilo dětem – na hřišti je čekala řada soutěží a hra bingo. Za splněné úkoly si děti odnášely malé odměny. Hasiči si připravili také ukázkou první pomoci a použití přístroje **AED**.

V podvečer se promítal film **Lišák a Zajda zachraňují les** a nechyběl ani popcorn. Na večerní zábavě se bavili nejen dospělí, ale i mladí návštěvníci a čerství absolventi základní školy. Kapela vybírala hudbu pro všechny generace a na parketu panovala skvělá atmosféra.

A kdo nechtěl soutěžit ani tancovat, mohl si vychutnat **výborné občerstvení**. Každý si přišel na své. Bylo příjemné se po létě znovu setkat a užít si společné odpoledne i večer plné pohody.

Společně s akcí Zažit Kanice jinak oslavila naše obec 660 let

Karel Hynšt

O víkendu 27. a 28. září jsme si v Kanicích připomněli 660 let od první zmínky o obci v kronikách. Součástí těchto oslav bylo také tradiční sousedské setkání známé jako Zažit Kanice jinak, které se tentokrát od 12 hodin poprvé konalo na jednom místě, a to na zahradě za obecním domem na návsi. Pro návštěvníky bylo opět připraveno několik stánků se sousedským občerstvením – čerstvá pražená káva, cukrovinky, laskominky, cuketový tatarák, klobásy z udirny nebo degustace domácích pálenek. Proběhl také swap neboli výměna pokojových a venkovních rostlin, zájemci o kreslené tetování si mohli nechat na tělo vykreslit oblíbený motiv. Sousedé z farnosti prezentovali letecké záběry naší krajiny pořízené otcem Lazárkem a dali nám ochutnat mešní víno. K tomu všemu hrál kanický kytarový orchestr, a to zhruba do 16 hodin.

Pak se program oslav přesunul do areálu Lázní na hřišti za školou. V hale ZŠ byla připravena výstava Obřanský hrad a programem v Lázních nás provedla známá moderátorka **Jarka Vykoupilová**. Vystoupili zde mladí členové pěveckého sboru ZŠ Kanice a po přestávce zahrála hudebnice Hanka Pregrtová s doprovodem z Brna. Hasiči veřejnosti představili historickou stříkačku, hasičská omladina předvedla, jak vypadá požární útok. Až do večerních hodin s námi byli také přátelé a zástupci spolků z rakouské obce Spillern, se kterou má naše obec dlouholetou

družbu. Ve 20 hodin začala taneční zábava s kapelou **Celkem vzato**.

V neděli oslavy pokračovaly otevřením výstav v obecním domě a v hale ZŠ. Celé víkendové společenské setkání vyvrcholilo vystoupením ochotníků z **Cimrman revival Sívce**, kteří si připravili hru **Akt – rodinné drama se zpěvy a tanci**. Příznivé počasí přispělo k výborné náladě a celý víkend se skutečně vydařil.

Kniha Historie Obřanského hradu

V návaznosti na výstavu věnovanou historii Obřanského hradu – nejstarší dochované památce v katastru naší obce – připravuje Marcel Martínek ve spolupráci s historiky a archeology výpravnou publikaci doplněnou bohatým obrazovým materiálem.

Petr Ševčík

Doporučujeme zájemcům, aby se zaregistrovali na obecním úřadě. Podle očekávaného zájmu bude určen náklad knihy. Předpokládaná cena knihy je přibližně 600 Kč.

Workshopy i zájezdy spojují generace

Blanka Kalivodová

Obec Kanice připravila pro své občany exkurzi do **studia České televize v Brně**. Ve čtvrtek 23. října odjela jen menší skupina zájemců. Vzhledem k malému počtu lidí viděli v zákulisí a zázemí ČT i místa, kam se běžně při exkurzích nechodí – od maskérny až po hlasatelnu, a také technické zařízení. Všichni, kdo po této akci volali, ale nakonec se nezúčastnili, mohou litovat.

Obecní knihovna ve spolupráci s obcí připravila **mezigenerační workshopy** v projektu podpořeném Nadací OSF **Spolu digitálně**. Jedná se o oblast, která přináší nejistotu a akce nabízí možnosti řešení jak všeobecně, tak adresně pro jednotlivé účastníky. První setkání proběhlo ve společenské místnosti na obecním úřadě 14. října na téma **Aplikace v mobilu: co používáme my a co mládež**. Účastníci srovnávali, jaké aplikace používají mladí lidé a jaké senioři, jak je efektivně využívat a čím nám mohou usnadnit každodenní život. Další akcí v projektu byla v úterý 4. listopadu přednáška **Jak NEchodit na úřady**. Byla velmi zajímavá – přednášející ukázala, jak vyřídít spoustu věcí z domova, a také co všechno se o sobě můžeme dozvědět v registrech státu. Pokračujeme v úterý 9. prosince v 16 hodin workshopem na téma **Jak se nenechat napálit nebo okrást**. Všechny akce jsou určeny nejen seniorům – zúčastnit se může každý. Na další setkání se můžete těšit i v roce 2026.

Již v neděli **14. prosince** čeká milovníky kultury **zájezd do divadla na muzikál Mamma Mia!**. Všechny vstupenky jsou již vyprodány, ale organizátoři už vybírají další představení – sledujte stránky obce a poslouchejte místní rozhlas, ať vám neutečou!

Lampionový průvod a vatra připomněly odkaz TGM

Hana Pluhařová

V sobotu 25. listopadu uspořádali místní hasiči v Kanicích tradiční Masarykovu vatra. Děti s lampiony ani dospělí si večerní setkání nenechali ujít, navzdory tomu, že letos připadlo do období podzimních prázdnin.

Společný pochod začal u obecního úřadu, kde byl položen věnec k soše Tomáše Garrigua Masaryka. Odtud se průvod lampionů vydal směrem na

Bukovou, kde byla – už tradičně – zapálена slavnostní vatra.

Na účastníky čekaly špekáčky k opékání, teplý čaj i voňavý svařák pro dospělé. Přestože se letos sešlo o něco méně Kaničáků než obvykle, nálada byla výborná a celý večer se nesl v duchu podzimní pohody a sousedského setkávání.

Dýňování v Kanicích ovládla strašidla, pavouci i netopýři

Hana Pluhařová

Kanice ožily 2. listopadu strašidelnou atmosférou – na hřišti za školou se opět konalo Dýňování, které i letos připravil spolek tKanička. Děti i dospělí si užili tvoření, stezku plnou úkolů i výbornou dýňovou polévku.

Podzimní podvečer se proměnil ve svět dýní, pavouků, netopýřů a strašidýlek. Pro malé návštěvníky byly připraveny dýně k dlabání a také stezka

s různými úkoly, po jejichž splnění je čekala sladká odměna. Kdo měl chuť tvořit, mohl si vyrobit vlastního pavouka, netopýra nebo strašidlo. A když při tvoření vyhládlo, přišla vhod teplá dýňová polévka, na které si pochutnaly děti i rodiče.

Akce se opět vydařila a na hřišti panovala příjemná atmosféra plná smíchu, světýlek a podzimní pohody.

Knižní burza znovu podpoří dětskou onkologii

Blanka Kalivodová

V sobotu 6. prosince se uskuteční již pátý ročník **charitativní Burzy knih**. Výdělek poputuje Nadačnickému fondu dětské onkologie Krtek při Dětské nemocnici v Brně.

Jak to funguje? Knihovna dostává od čtenářů velké množství knížek, které si koupili, přečetli a poté věnovali. Všechny není možné do fondu zařadit, některé proto knihovna nabízí dál. Najdete zde nové i starší knihy – dětské, beletrii, naučnou literaturu na různá témata, encyklopedie, obrazové publikace

i různé zajímavosti z knižní produkce. Zájemci si mohou knížky vybrat a za každou vloží příspěvek 25 Kč přímo na místě do pokladničky nadace. Ochutnávku nabídky bylo možné vidět v obecním domě během akce **Zažít Kanice jinak**.

Velké díky všem, kdo si chodí knihy vybírat, i těm, kdo je darují. V roce 2019 se vybralo 3 880 Kč, v letech 2022 a 2023 dohromady 9 506 Kč a v roce 2024 pak 6 051 Kč. Přijďte si letos vybrat knihy a podpořit dobrou věc!

V Kanicích vzniká Knižní klub pro malé i velké čtenáře

Šárka Dudová

Milovníci knih, fantazie i společného tvoření se mohou těšit na novinku – Knižní klub Kanice, který **odstartuje 30. ledna**. Klub je určen pro všechny věkové kategorie a bude se scházet pravidelně **jednou měsíčně v pátek večer** ve společenské místnosti OÚ Kanice.

Každé setkání se ponese v duchu jednoho tématu, které propojí čtení s dalšími aktivitami – těšit se můžete nejen na diskuze o knihách, ale také na společné vaření tematických jídel, promítání filmů a seriálů, deskové hry či kreativní workshopy.

Začínáme kouzelně

První klubový večer proběhne ve znamení **magie a kouzel**. Účastníci budou slavnostně rozřazeni do **tří kolejí Kanické školy čar a kouzel – Káněrost, Časnýř a Leskoč**, které mezi sebou budou po celý rok soutěžit. Za účast, aktivity i úspěchy budou koleje získávat body. Ta, která jich do prosince 2026 nasbírá nejvíc, získá Kolejní pohár – společně s balíkem knih a tematickými odměnami jako jsou FunkoPop figurky, deskové hry či filmové a seriálové drobnosti.

Přidejte se kdykoliv

Do klubu se mohou přidat noví členové i během roku – ti budou rozřazeni dodatečně, jen bez slavnostního ceremoniálu, který čeká účastníky prvního setkání.

Už se nemůžete dočkat? Všechny informace včetně pravidel celoroční hry najdete na novém webu Spolku tKanička www.spolektkanicka.cz (nebo pomocí QR kódu). Tam se můžete také přihlásit k **odběru novinek** z klubu, které vám bude pravidelně

doručovat naše **Poštovní káně** přímo do e-mailu. Ve spolupráci s obecní knihovnou chystáme knihomolský Instagram. Přijďte si užít večery plné knih a zábavy!

KNIŽNÍ KLUB
TÉMA: MAGIE A KOUZLA
30.1.2026
OD 18:30 NA OBCNÍM ÚŘADĚ
PRO MALÉ I VELKÉ,
DĚTI I DOSPĚLÁKY

- ★ ROZŘAZOVÁNÍ DO KOLEJÍ KANICKÉ ŠKOLY ČAR A KOUZEL
- ★ TÉMATICKÉ JÍDLA VČETNĚ BERTÍKOVÝCH FAZOLEK 1000X JINAK
- ★ KNIŽNÍ TIPY A POVÍDÁNÍ O MAGII
- ★ PROMÍTÁNÍ FILMU S TÉMATEM KOUZEL
- ★ CELOROČNÍ KLUBOVÁ HRA

KÁNĚROST
ČASNÝŘ
LESKOČ

Zaregistruj se, ať ti neuletí sova s dopisem.

tKanička

V únoru opět zavítá do Kanic Pavel Kosatík

Karel Horáček

Po úspěšném říjnovém vystoupení v roce 2024 zavítá do Kanic znovu spisovatel a scenárista **Pavel Kosatík** – autor celé řady oceňovaných monografií o významných osobnostech české historie a kultury, ale také jedinečný „vypravěč“ českých dějin.

Ve středu 4. února se nejprve setká s žáky 8. a 9. třídy ZŠ Kanice.

V podvečer pak proběhne **beseda pro širokou veřejnost**. Diskuse se bude věnovat například tématům život a víra, osobnost Edvarda Beneše nebo psychoanalýza.

Babický záchranář prověřil připravenost hasičů

Michal Trnavský

Babický záchranář je soutěž, kde si dobrovolní hasiči mohou nanečisto vyzkoušet, co by dělali při skutečném zásahu. Kolik adrenalinu i dobrodružství přitom zažijí, to popisuje člen jednotky sboru dobrovolných hasičů Kanice Michal Trnavský.

Tatata... tatata... co to do háje?

Než dokončím otázku, kolem se prožene zavalitý muž s pistolí v ruce, následovaný zásahovou jednotkou policie.

„Policie, stůj!“ zazní, a zatímco je útočník s pistolí spoután a odváděn, přichází velitel zásahu se slovy:

„Kluci, prostor máte zajištěný, vzadu jsou nějací ranění po střelbě. Projdu to s váma. Kolik jich je, nevím...“

Rychle vyhodnocuji situaci – tady asi budeme řešit něco většího, než běžný výjezd k osobě v bezvědomí... Procházíme postupně místnosti: jeden má jen škrábnutí kulkou na krku a noze, druhý silně krvácí – rychle zastavujeme masivní krvácení, vedle chrčí muž na podlaze s ránou na čele – zakláním mu hlavu, dýchá, dostává šanci... V rohu sprchového koutu už není pomoci – ale ještě se tu krčí děvče. Nic jí není, jen je v obrovském šoku. Odvádíme ji do bezpečí.

Takhle se odvíjí první disciplína letošního Babického záchranáře – soutěže v záchranářských dovednostech, kterou pořádají babytí hasiči. Deset čtyřčlenných družstev, tři disciplíny. První pomoc při požáru? Záchrana z hloubky? Hromadná dopravní nehoda? Nebo střelba na třídních schůzkách? Cokoli, co důkladně prověří znalosti a schopnosti týmu v podmínkách blízkých reálnému zásahu. Vše pod bedlivým a kritickým dohledem rozhodčích z řad profesionálních hasičů a záchranářů. Letos už podesáté.

Za hodinu a půl máme hotovo.

„Dobrá práce borci, škoda té druhé situace, tam jsme trochu ztratili.“ Po cestě zpět na start se nám všem před očima odvíjí film z posledních devadesáti prožitých minut, doplněný notnou dávkou místy i dosti peprných komentářů... Konečně – shazujeme zásahové obleky, šup do pracovních

uniformem a hurá na zasloužený guláš a pivo. Probíráme zážitky s ostatními týmy:

„Letos hustý, co?“

„To jo, ale naprosto famózní...“

Mezitím už přichází tým, který si letos vylosoval desítku a startoval jako poslední. Dorazili i rozhodčí, figuranti a figurantky, mnozí ještě s viditelnými „zraněními“. A kluci z policejní zásahovky, už bez kulek a samopalů – jejich střelba v úvodu vnesla do řad soutěžících notnou dávku vzrušení.

Nástup k vyhlášení výsledků provází pocity očekávání a mírně sevřeného žaludku. Jak dopadneme letos?

„Na desátém místě se umístil tým...“ Uff, letos to uzavírat nebudeme... Deváté, osmé... páté místo – Kanice!

„Kluci, slušný výsledek, škoda té dvojky, mohli to být na bednu.“

Hezké umístění samozřejmě potěší, ale není to hlavním cílem soutěže – nejdůležitější je prožít si vše na vlastní kůži. Něco třeba i zkazit – a hlavně se z chyb poučit.

Výsledky jsou vyhlášeny, ceny předány, gratulujeme vítězům. Pro letošek máme hotovo. Ještě prohodíme pár slov s kluky ze zásahovky, s rozhodčími a vlastně se všemi, co chtějí sdílet pocity z dnešního dne. Díky za skvělý den, a na viděnou. S některými zase za rok u dalšího ročníku Babického záchranáře, s někým třeba už zítra u reálného zásahu. Kam to bude a k čemu? Netuším. Jedno však vím jistě: vyjedeme. A budeme připravení. Zase o něco líp než při předchozím zásahu – i díky letošnímu Babickému záchranáři.

Rozhovor s P. Vojtěchem Loubem, novým farářem bílovické a babické farnosti

Petr Ševčík, Zuzana Urválková

V polovině roku 2025 se novým knězem farností Babice n. S. a Bílovice n. S. stal P. Vojtěch Loub, který vystřídal P. Pavla Lazárka. Aby se s novým farářem mohli seznámit také čtenáři Kanických listů, požádali jsme jej o krátký rozhovor.

Přicházíte do našich farností z Třebíče, kde jste sloužil v kostele Proměnění Páně. Jak se Vám zatím v našich farnostech líbí?

Obě farnosti – Babice i Bílovice – na mě působí dojmem aktivních farností. Přijde mi, že je zde spousta lidí, kteří mají chuť se na životě své farnosti podílet, což je moc fajn. Takže se mi zde zatím líbí – a věřím, že se mi zde bude líbit stále více.

Nastupujete po P. Pavlovi Lazárkovi, který byl velký budovatel i poutník. Máte plány, nač byste se chtěl ve své práci soustředit? Co považujete jako kněz za důležité?

Častokrát mi v poslední době vytanula na mysli příhoda ze života sv. Jana Maria Vianneye, patrona farářů. Když pěšky přicházel do své nové farnosti v chudé francouzské vesnici Ars, na jednom rozcestí si nevěděl rady, kudy dál, a tak se zeptal dětí, které poblíž pásly stáda. Když se mu od jednoho malého chlapce dostalo odpovědi, řekl mu větu, která dodnes zdobí pomník s vyobrazením tohoto setkání: „Tys mi ukázal cestu do Arsu, já ti ukážu cestu do nebe.“ Myslím, že tohle je hlavní úkol každého kněze: ukazovat cestu do nebe.

Jinak musím říct, že po otci Pavlovi není vůbec jednoduché nastoupit, protože má mnoho darů, které zde při své kněžské službě využíval; a je to nesmírně šikovný člověk, který se nebojí jít do zcela nových věcí. Jsem mu velmi vděčný za tu obrovskou spoustu práce, kterou ve farnostech odvedl, za zázemí pro setkávání, které spolu s vámi, farníky, vybudoval... Řekl bych, že mi v mnohém připravil prostředí, abych technické věci, ve kterých se moc nevyznám, nemusel tolik řešit.

Kromě služby v našich farnostech jste rovněž rektorem kostela sv. Maří Magdalény v Brně. Jak se Vám zatím daří skloubit pracovní vytížení v Brně s činností pro věřící z bílovické a babického farnosti?

Zatím se to všechno teprve rozjíždí, kostel sv. Maří Magdalény a činnost s ním spojená s sebou nese hodně otazníků – ať už se to týká technického stavu kostela, který je dost specifický, nebo pastoračních

možností, potřeb a výzev v centru Brna. Takže zatím jsem ve fázi rozkoukávání se, ale myslím, že kombinace kostela v centru Brna a bílovicko-babického farářování se mi zatím zdá celkem dobře hratelná.

Co byste vzkázal čtenářům Kanických listů?

Příjemné počtení :-)) A především, aby se jim v životě celkově dařilo vše dobré.

Duchovní slovo

Před nějakou dobou jsem se dostal k jednomu hezkému textu kněze a salesiána Ladislava Heryána, kterého mnozí znáte z knih, televize nebo přednášek na internetu. Říkal jsem si, že ten text by mohl být dobrým průvodcem nejen pro adventní nebo vánoční období, ale celkově pro každodenní život. Jmenuje se **Dnes je ten zázrak**. Dovolím si vám z něj citovat:

Jistě jsme to při prohlížení fotek každý zažili: „Jé, Pepík, to tady ještě byl! No, už je to deset let, co není mezi námi! Ten čas tak letí! No, ale byly to tehdy zlaté časy!“

A já si říkám: A tehdy, u Pepíka, jsme si skutečně mysleli, že právě teď prožíváme ten zlatý čas a je to super?

(...)

Můj kamarád Jirka zvaný Dědek mi vždycky opakuje: „Právě dnes je ten zázrak! Co bude, na to já kašlu, ať si lidé nadávají. Dnes je ten zázrak, právě dnes žiju život se svým Hospodinem! A tak jsem dnes v obchodě paní květinářce pochválil halenku, protože dnes je ta šance, zítra už možná nebude. A jak byla ráda! A moje maminka,“ tím myslí svou

P. Vojtěch Loub, farář
ženu Bohunku, „má na zdi pověšené heslo: Pokud pomoci můžeš, pomoci musíš.“

Ano, tak mne Dědysek školí. Právě dnes je ten zázrak, ta šance, právě dnes máme všechny svoje Pepíky u sebe. Po desíti letech, až tu Pepík nebude, si budeme moci říct: Ano, byl to tehdy zázrak, stejně jako je to zázrak i dnes, už deset let se ten zázrak denně opakuje. Deset let ode dne, kdy jsem si tuto pravdu uvědomil.

Všem nám přejí, abychom ve svém životě nečekali na „příhodnější chvíli“ nebo „optimální podmínky“, ale abychom vzali každý den jako jedinečný, veliký dar, jako příležitost k dobru, které můžeme vnést do prostředí a doby, v nichž žijeme. A když už se předvánoční období tak často pojí s přemýšlením nad dárky, rozhodně nezapomeňme na ty dárky, které nelze koupit ani zabalit, ale které ve výsledku jsou tím největším bohatstvím pro každého člověka: láska, blízkost a skutečně věnovaná pozornost. Přejí nám všem pozhnaný adventní čas a krásné vánoční svátky!

Společné babické odpoledne neboli FAŘBA

Lenka Pospíšilová

V neděli 21. září se v Babicích n. S. uskutečnil již 3. ročník Společného babického odpoledne. Akci tradičně pořádá místní farnost, která sdružuje obce Babice n. S., Řícmanice a Kanice. Po roční pauze, způsobené povodněmi a nepřízní počasí, se mohli obyvatelé znovu setkat při mši pod širým nebem. Cílem je nabídnout prostor pro společné zastavení nejen těm, kdo pravidelně navštěvují kostel, ale i lidem, kteří jsou třeba jen zvědaví a chtějí nahlédnout do atmosféry bohoslužby v neformálním prostředí.

Po mši následoval pestrý program. Starosta Babic Marek Starý přivítal nového kněze P. Vojtěcha Louba

a společnost svou účastí podpořily i starostky Hana Rakšány Dvořáková z Kanic a Simona Malá z Řícmanic. Na pódiu se vystřídaly tři kapely – Nebo jako hmm, Wpohodě a Banjoband Jedovnice –, které se postaraly o skvělou atmosféru odpoledne.

Na své si přišli i nejmladší, pro které skauti připravili pestrý program. Dospělí zase ocenili chutné občerstvení, u kterého mohli v klidu posedět, popovídat si se sousedy a užít si hudební vystoupení. Společné babické odpoledne tak znovu potvrdilo, že má své místo v kalendáři nejen naší obce. Už teď se těšíme na příští ročník!

Sport

Co všechno obnáší být fotbalistkou Zbrojovky Brno?

Petr Kolář

Nikoho z vás nejspíš nepřekvapí, že sportem s největším počtem aktivních členů je v ČR fotbal. Fotbalové týmy dospělých i mládeže můžeme nalézt i v těch nejzapadlejších koutech naší země. Jak určitě víte, Kanice patří mezi výjimky a momentálně se aktivně neúčastní žádné ze soutěží Fotbalové asociace ČR. Kdo si chce zahrát na soutěžní úrovni, musí zamířit do některé ze sousedních obcí, případně se pokusit uspět v některém z brněnských fotbalových týmů. Podobně jako kanická dorostenka **Sofie Nežádalová (15)**, momentálně hráčka **Zbrojovky Brno**. Byli jsme rádi za možnost vzájemného rozhovoru, který se uskutečnil v polovině října.

Jak dlouho se fotbalu věnuješ a co tě na něm nejvíce baví?

Fotbal jsem začala hrát v první třídě. Baví mě především to, že jde o sport, ve kterém vzájemně spolupracujeme v jednom týmu.

A z druhé stránky – je něco, co vyloženeš nemáš ráda, ale k fotbalu to patří?

Když se nedaří, tak samozřejmě nikoho nebaví v zápasech pořád prohrávat. S tím se ale ve fotbale musí počítat.

Data ukazují, že ženský fotbal zažívá v Evropě výrazný rozvoj – zvyšuje se počet hráček, profesionálních soutěží, mediální i divácký zájem (např. letošní mistrovství Evropy ve Švýcarsku). Vnímáš to tak podobně i v ČR, že se zájem o ženský fotbal zvyšuje?

Určitě ano, protože řada fotbalových klubů nově zakládá ženské týmy. I v televizi se ženský fotbal objevuje stále častěji.

Jakými fotbalovými kluby jsi už prošla a jak náročné bylo dostat se do týmu brněnské Zbrojovky? Jak dlouho za ní hraješ?

Začínala jsem v Řícmanicích, kde jsem hrála až do kategorie mladších žáků. Zpočátku jsme byly v týmu dvě holky, později jsem zůstala sama. V jednom ze zápasů jsme nastoupili proti nově vznikajícímu týmu žákyň Zbrojovky Brno, který ještě neměl tak širokou základnu hráček. A po zápase mě z jejich týmu oslovili, jestli bych to u nich nechtěla zkusit. Zkusila jsem to a od té doby už zůstala ve Zbrojovce, kde hraji čtyři roky.

Předpokládám, že přípravné a soutěžní zápasy hrajete o víkendech a trénujete v týdnu – kolik

máte obvykle tréninků? Je náročné zvládat školní povinnosti a fotbalové tréninky?

Trénujeme čtyřikrát týdně (pondělí, úterý, středa, pátek). Skloubit to se školou není úplně lehké, povinnosti si musím dobře rozvrhnout, ale když ve škole dávám pozor, tak se to dá zvládnout. Po těžkém tréninku se mi ale moc učit nechce (úsměv).

Kterým zálibám se věnuješ ve volném čase kromě fotbalu?

Ráda čtu a hraji na kytaru.

Z čeho všeho se skládá fotbalový trénink? Do jaké míry se věnujete taktické přípravě na zápasy?

Každý tréninkový den se zaměřujeme na něco jiného. Pondělní trénink je pozápasový, tzn. že je lehčí a máme za úkol lehce „vyběhat“ víkendový zápas. Obvykle běháme tři kolečka, protahujeme se, lehce posilujeme a procvičíme techniku. V pondělí také rozebíráme odehraný zápas na videu, kde si řekneme, co se povedlo a naopak, co je zapotřebí zlepšit. V úterý máme na začátku zařazenou posilovnu (cca 40 minut) a poté se hodně věnujeme hře přímo na hřišti. Středa je nejnáročnější, i kvůli tomu, že následuje volný čtvrtek k regeneraci. Proto ve středu běháme, hrajeme, rozvíjíme techniku. Páteční trénink je většinou předzápasový, proto se věnujeme herním dovednostem, výstavbě hry, a taktickým situacím s ohledem na konkrétní zápasy.

Na jaké pozici v týmu hraješ? Máte to pevně dané, nebo vaše posty trenéři mění?

Většinou hrají na pozici střední záložnice, nebo střední obránkyně. Ale ze začátku jsem si vyzkoušela i jiné pozice, aby se zjistilo, která mi nejvíce sedí. Trenéři se nás také ptají na naše pocity. Z kombinace toho, co nám jde, co nás baví a co je potřeba vyplyne naše konkrétní pozice v týmu. Právě ve středu zálohy mě to osobně nejvíce baví.

Jaké jsou tvé silné stránky? A naopak, na čem musíš na tréninku nejvíce pracovat?

Myslím si, že mám přehled na hřišti a vidím, kde se nacházejí spoluhráčky i protihráčky, což dokážu

využít ve prospěch týmu. Mojí slabou stránkou je rychlost.

Se spoluhráčkami i trenéry trávíš určitě hodně společného času jak na trénincích, tak cestováním na zápasy – nemáte někdy ponorkovou nemoc?

To se moc nestává. Negativní emoce se projeví spíše jen při zápase, kdy se více křičí a atmosféra je vyhrocenější.

Jak trénujete v zimním období? Máte nějakou speciální přípravu, případně děláte i jiné sporty? Jakým způsobem regenerujete? Je to individuální nebo máte předepsané nějaké konkrétní aktivity pro regeneraci?

Plně trénujeme až do prosince, kdy se účastníme různých turnajů. Přes vánoční svátky máme pauzu a individuální plán přípravy. Např. loni jsme hodně běhaly. V lednu začíná fáze zimní přípravy, kdy pracujeme na rozvoji síly v posilovně, ale nezapomíná se ani na techniku. Regenerace je důležitá, proto chodíme v pondělí pravidelně do sauny a také se více věnujeme protahování svalů.

Máš v paměti nějaký zápas, který se týmu nejvíce podařilo?

V červnu jsme se zúčastnily neoficiálního mistrovství ČR a Slovenska. Hrály jsme s Prostějovem, se kterým vždy dost bojujeme, a právě na této akci se nám je podařilo konečně porazit.

Zbrojovka aktuálně hraje 2. ligu dorostenek Morava – jak se vám v této sezóně daří a jaké máte cíle?

Upřímně, zatím se nám moc nedaří. Pravděpodobně jsme nejmladším týmem celé této soutěže. V kategorii dorostenek můžou hráčky hrát až do 18 let, ale např. v našem dnešním zápase (12.října hrála Zbrojovka Brno doma s Brušperkem, pozn. red.) nehrál za náš tým nikdo starší 15 let. V letošní sezóně nás vede nový trenér, musíme se více sehrát. Dlouhodobým cílem je postoupit do 1. ligy.

Máte v týmu nějaký rituál, nebo třeba pokřik, kterým se motivujete před zápasem? Během

zápasů máš osobně radši klidný přístup, nebo naopak ráda nahlas povzbuzuješ?

Před každým zápasem se musíme individuálně rozcvičit, poté nás trenér motivuje a sdělí taktiku pro daný zápas. Krátce se ještě rozcvičíme na hřišti a povzbudíme se týmovým pokřikem. Při zápase je důležité se spoluhráčkami komunikovat, zvyšuje to sebevědomí a posiluje se týmový duch i šance na vítězství. Když se nedaří, je dobré se povzbudit a jít dál...

Jaká pravidla musí fotbalistky dodržovat před nástupem na zápas? Mám na mysli třeba náušnice, řetízky, úpravu vlasů apod. Hrozí za nedodržení nějaký postih?

Ano, musíme dodržovat pravidla ohledně nošení těchto věcí. Většinou si to pohlídá rozhodčí už před zápasem, kdy kontroluje, jestli některá hráčka nemá řetízky, náušnice atd. Pokud se něco najde, musíme si tu věc sundat nebo alespoň přelepit.

Při vzájemných zápasech se musí hodně cestovat – kde jsi byla nejdál a kde se ti nejvíce líbilo?

S týmem jsme byly na zápasech třeba v Praze, nebo i ve Vídni. Právě ve Vídni se mi to moc líbilo, strávily

jsme tam celý den společně s dalšími věkovými kategoriemi Zbrojovky.

Býváš před zápasem nervózní? Co ti pomáhá k tomu, abys byla plně soustředěná a klidná? Jsi ráda, když ti fandí rodina a kamarádi, nebo jsi více nervózní?

Jsem docela nervózní, pomáhají hlavně spoluhráčky a trenéři. Za podporu rodiny jsem ráda, povzbuzuje mě to.

Určitě to nemusíš prozrazovat úplně detailně, ale máš nějaký vysněný fotbalový cíl?

Ráda bych si někdy v budoucnosti zahrála v první ženské lize. Fotbal mě baví, chtěla bych u něj zůstat, když budu u toho zvládat i školu. Zbrojovka zatím nemá ženský A-tým, ale věřím, že se to časem změní a já si v něm třeba někdy zahraji.

Za redakci Kanických listů přejeme Sofii dobrou fotbalovou partu, pevné zdraví a co nejvíce hezkých fotbalových zážitků!

Z Lipůvky na sv. Klimenta, Malhostovickou pecku a přes Čebínku do Čebína – 12 km

Karel Horáček

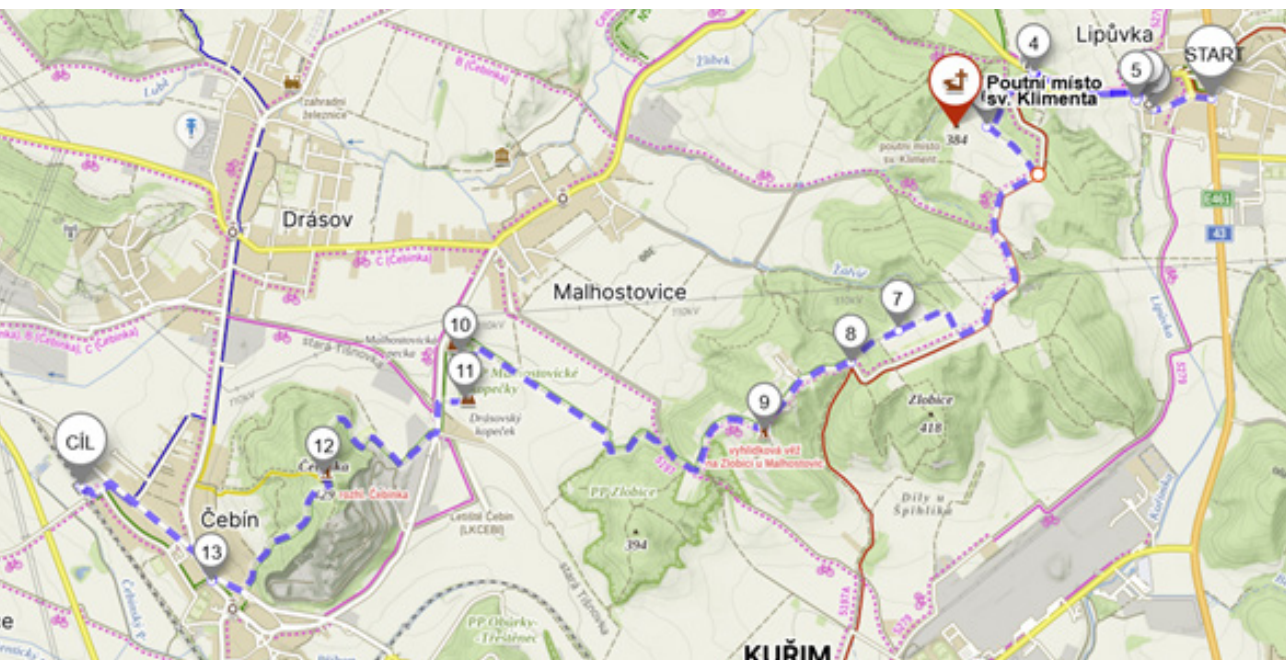
V sobotu nebo neděli vyrazíme z Kanic v 8:25 autobusem do Bílovic n. S. V Brně-Židenicích přesedneme na „Tišnovák“, na který v Brně-Králově Polička čeká autobus 301. Za hodinku jsme v Lipůvce, kde vystoupíme. Krásné spojení.

V Lipůvce si prohlédneme kostel sv. Cecílie a pěkně upravený parčík s jezírkem před ním. Kostel byl postavený v roce 1750. Po červené turistické značce (TZ) vystoupáme lipovou alejí kolem pomníku obětím 2. světové války. Na rozcestníku nad Lipůvkou se dáme vlevo k pomníčku Romana Oděhla, u kterého odbočíme dolů k Petrově studánce s odpočívadlem. Od ní vystoupáme přes pole k mystickému poutnímu místu sv. Klimenta. Sv. Kliment byl v pořadí čtvrtým papežem a je mu mimochodem zasvěcen také nejstarší kostel v Čechách (rotunda v Levém Hradci) a po něm pojmenována kolej Klementinum.

„Na Klimentku“ stávala od 10. st. osada Opatov s kostelem a hřbitovem. Osada ležela na významné obchodní Trstěnické stezce. Kostel zanikl v 18. st., osada ještě dříve – vypálena byla v 15. st. a poté postavena znovu, ale o kus dál. Dnes ji znáte pod

jménem Lipůvka. Starodávný kostel sloužil do roku 1750 Lipůvce jako farní kostel a také se vedle něj pohřbívalo. Pohřbívat se zde nechali i někteří významní brněnští měšťané, což svědčí o významu tohoto „staroslovanského“ místa. V terénu je dodnes patrný půdorys kostelíku se zbytky zarostlých základů. Když si místo prohlédneme, přečteme informace a pořídíme fotodokumentaci, vydáme se zpět k Petrově studánce. Odtud pokračujeme kolem lesa na cestu, po které vede červená TZ. Po ní jdeme asi kilometr, u odpočívadla odbočíme vpravo a pak vlevo. Míříme k lesnímu baru „Na našem“. No, vlastně to není klasický lesní bar, ale příjemná občerstvovna v zahradě uprostřed lesa. Pokud nepůjdete moc rychle, dorazíte tam kolem jedenácté – právě otevírají. My tam byli pokaždé moc brzy, takže jsme se jen olizovali za zavřenou brankou...

Pokračujeme dál směrem Zlobice po zelené TZ. Ta nás ve finále dovede až do cíle – na nádraží v Čebíně. Ale na trase nás ještě čekají další výletní atrakce. Po levé straně je u Koliby vyhlídka na Kuřim. Koliba bude nejspíš zavřená. Nám se tam ale kdysi (asi před 20 lety) pod vedením Pepy Kolínka poštěstilo vmíchat

mezi střihače ovcí, kteří tam měli školení. Poslechli jsme si nové trendy v tomto oboru, dali si pivo, klobásu a šli dál...

Krásnými podzimně vybarvenými zlobickými pasekami pokračujeme k vyhlídkové telekomunikační věži. Pokud budete mít štěstí, může být i otevřená. Nabízí nádherné výhledy do širokého okolí.

Sejdeme dolů k Malhostovicím, kde nás čeká zajímavý vápencový útvar Malhostovická pecka, což je zase nádherné místo. A o kousek dál další krása – „Zkamenělá svatba“ a vápencová brána na Drásovském kopečku. Odtud se nedá odejít bez atraktivních fotek.

A už nás čeká nejvyšší bod vycházky – Čebínka. Nejprve projdeme méně záživnou trasou kolem

vápenky a pak už čeká hodně výživné stoupání. Rozhledna na Čebínce je otevřená jen v letních měsících. U odpočívadla se lehce občerstvíme dobrotami z batohu a natěšeni na oběd spěcháme kolem dřevěných soch do některé ze dvou čebínských osvěžoven. Ale ouha – čekají nás jen zamčené dveře.

No, nic se nedá dělat. Nakoukneme ještě do místního kostela a spěcháme na nádraží. Z Čebína jede každou půlhodinu vlak do Brna-Židenic, odkud navazuje spoj do Bílovic n. S. A tam už jsou restaurace – na Sokolovně nebo Obecní – otevřené. A cukrárna také.

Odtud už se autobusem, nebo pěšky, nějak do Kanic dostaneme.

Koho poprvé uviděl Karel Hynek Mácha 26. září roku 1835 odpoledne?

Odpoví nám **Deník Karla Hynka Máchy z roku 1835**. Text kontroverzního intimního deníku z roku 1835, který psal zčásti šifrovaně, obsahuje detaily z jeho každodenního života a otevřeně přibližuje jeho vztah s Lori. Deník částečně prvně rozluštil Jakub Arbes v roce 1884, zcela se to povedlo až Karlu Jánskému ve 20. letech 20. st. Deník je nevhodný pro mladší čtenáře.

26. září 1835

Odpoledne próba na divadle, viděl jsem poprvé p. prof. Klicperu. Trvala ode 2 hodin až do 5 1/2. Potom jsem chodil po mostě, až byl čas jít dolů. (Pozadu.) Potom jsme dováděli na dvoře.

Meteookénko

Okénko – červen–říjen 2025 v Kanicích
(suchý srpen a mrazivý říjen)

Petr Kolář

	Červen	Červenec	Srpen	Září	Říjen
T_{avg}	20,4 °C	20,6 °C	20,5 °C	17,4 °C	8,4 °C
T_{max}	38,9 °C (26. 6. 17:00)	38,8 °C (3. 7. 14:40)	40,5 °C (15. 8. 16:40)	33,9 °C (4. 9. 15:40)	21,5 °C (30. 10. 15:30)
T_{min}	5,0 °C (12. 6. 5:10)	7,7 °C (30. 7. 5:00)	2,2 °C (24. 8. 5:50)	2,0 °C (30. 9. 4:40)	-4,2 °C (19. 10. 7:10)
Sr_{sum}	72,5 mm	83,5 mm	32,5 mm	84,5 mm	33 mm
Sr_{max}	18 mm (17. 6.)	19 mm (28. 7.)	12,5 mm (3. 8.)	36,5 mm (11. 9.)	15 mm (24. 10.)

Klimatologie:

Letošní léto s průměrnou teplotou 20,5 °C lze označit jako teplotně normální. Za zmínku stojí velmi vyrovnané měsíční průměry všech tří letních měsíců. Srážkový úhrn června–srpna činil 188,5 mm, což je lehce podprůměrná hodnota oproti dlouhodobému normálu let 1991–2020. Jednoznačně nejsušším měsícem byl srpen s úhrnem

32,5 mm a nízkým počtem srážkových dnů. První dva podzimní měsíce doprovázelo spíše vlhčí počasí, a to zejména během září. V průběhu října se vyskytlo hned devět mrazových dní, díky nimž se celý měsíc zařadil mezi ty nejchladnější za posledních několik let.

Komu je zasvěcený kostel v Čebíně?

Odpovědi zasílejte na adresu redakce Kanických listů ([viz tiráž](#)).

Dva nejrychlejší a správné tipy budou po zásluze oceněny.

Bílovice n. S.

V Bíloveckém zpravodaji 2/2025 paní Šárka Kučerová poutavě popisuje časovou proměnu v oblasti, kde Češi drží světové prvenství. Ne, není to pivo – i když i v jeho spotřebě jsme stále na špici, byť už jen „o prsa“ před Rakouskem. Suverénní náskok máme jinde – v hustotě veřejných knihoven na počet obyvatel. Jsme tedy národem čtenářů, ne pivařů. Jen tak mimochodem – víte, kdy byla založena knihovna v Kanicích? Odpověď lze nalézt v Národních listech z 5. října 1873: „*Politický spolek v Brně odbýval dne 28. září výroční valnou hromadu. Po sdělení jednatele a pokladniční zprávy přednášel dr. Kusý o nynějším stavu věcí politických na Moravě. Do výboru byli voleni pp. dr. Kusý, dr. Janků, Jos. S. Wurm, dr.*

Tuček, B. Škarda, Jos. Vrla, dr. Hoppe, K. Klíč, dr. Brix, Jan Rublecký, Jos. Hnilička. V poslední době zařídil tento spolek knihovny v Boráči u Tišnova a v Kanicích u Křtín.“

A číst můžete i dál – např. o studánce Antonína Dyka a o zásluhách člověka, po němž byla pojmenována. Jeden z příštích výletů nás k ní určitě zavede.

A nakonec informace o Senior Pointu – místě, kde mohou senioři z našeho mikroregionu Časnýř, tedy i z Kanic, zdarma využít právní poradenství, pomoc při jednání s úřady, nebo si prostě jen užít společný čas a zábavu. A pokud budete cokoli potřebovat, nebo si třeba jen chcete přijít zacvičit jógu, volejte na číslo: **773 697 235**.

Ochoz u Brna

V Ochozském zpravodaji 2/2025 se mj. dočtete, že je na prodej rybník pod Hádkem. Takže rybáři, zbystřete! Pokud máte po ruce alespoň 60 milionů Kč, může být váš.

Zpravodaj také informuje o dvou zajímavých výletech. Prvním byl jednodenní zájezd do Karviné pořádaný obcí a určený především seniorům. Druhým pak třídní výprava na Říp, kterou zorganizoval místní divadelní spolek. Jejím hlavním cílem bylo

zalít lípu vysazenou divadelníky na tomto symbolickém místě před 15 lety.

Snad se brzy dočkáme i my nějakého výletu v Kanicích. Třeba na Bouzově jsme nebyli už pořádně dlouho...

Adamov

Po delší době se podíváme, co je nového v Adamově. Zářijové číslo místního zpravodaje (9/2025) potěšilo hlavně milovníky přírody. Adamov totiž pravidelně zajišťuje rozборы vody z okolních studánek a dobrá zpráva je, že kvalita vody se zlepšuje. Vypadá to, že příroda ještě úplně neztrácí dech.

Babice n. S.

Nosným tématem letního čísla byly letošní úspěšné hody a historie hodové tradice v Babicích n. S. Dočíst se můžete ale i o přípravách centrálního

Na své si ale přijdou i ti, kdo mají rádi historii. Zpravodaj připomíná slavnou událost z roku 1844, kdy Adamov, Blansko, Rájec a také Býčí skálu navštívil císař František Karel. Nechyběla ani prohlídka tehdy budovaných železničních tunelů a ukázkový odstřel na Novohradském tunelu.

technického zázemí pro odpadové hospodářství a o babickém mistrovství Evropy dorostu v orientačním běhu.

Babice n. S.

Tématem podzimního čísla je 660. výročí první písemné zmínky o obci. Dozvíte se zde řadu místních historických zajímavostí, které jsou okořeněny pověstí O hradisku na skalním ostrohu a především článkem Mord na moravské vsi. Ten popisuje nekalé praktiky a zneužívání moci bývalým starostou obce v období 1. světové války, jež nakonec vyústily ve

vraždu. K té se pachatel přiznal až po létech na smrtelné posteli.

Zpravodaj se rovněž věnuje velmi úspěšnému roku babického basketbalu, na němž se jistě alespoň částečně podíleli i někteří kaničáci, kteří chodí za babické Lišky hrávat.

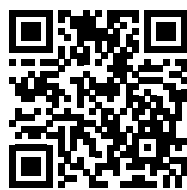
Řícmanice

V Řícmanicích (2/2025) jsou hrdí na Vladimíra Menšíka. Dokládá to článek **Menšíkovy řícmanické kořeny**. Tyto dlouhé kořeny sahají až do Ludíkova u Boskovic, kde se roku 1819 narodil Menšíkův pradědeček. Ten v roce 1852 zakoupil grunt v Řícmanicích a o dva roky později, roku 1854, si vzal Annu Šlofovou z Ubců (dnešní součást Ochoze u B.).

A protože se jim vše dařilo, vznikl zde početný rod Menšíků, který se později rozrostl po celém našem mikroregionu.

Adamovský
zpravodaj

Řícmanický
zpravodaj

Zpravodaj
Bílovice n. S.

Babický
zpravodaj

Ochozský
zpravodaj

Křtinský
zpravodaj

Kalendář akcí

Pozvánka na kulturní a sportovní akce pro veřejnost

Níže uvádíme akce, jejichž termíny jsou již známy. Podrobnosti a aktuální akce najdete na webu obce Kanice v sekci Události: <https://obeckanice.eu/udalosti#obsah>. Je možnost odebírat novinky z webu obce podle kategorií, které vás zajímají, a to formou rozesílky e-mailem nebo přes mobilní aplikaci. Informace k odběru najdete zde: <https://obeckanice.eu/odber-novinek#obsah>.

30. 11.	Vázání adventních věnců	tKanička	budova OÚ
1. 12.	Rozsvěcení vánočního stromu	obec Kanice	
6. 12.	Burza knih pro nadaci KRTEK	obecní knihovna	budova OÚ
9. 12.	Workshop „Spolu digitálně“	obecní knihovna	budova OÚ
12. 12.	Vánoční koncert	obec Kanice, ZŠ Kanice	hala ZŠ
14. 12.	Zájezd do divadla (Mamma Mia!)	obec Kanice	
leden	Adventní koncert	obec Kanice	hala ZŠ
30. 1.	Knížní klub na téma Magie	tKanička	budova OÚ
4. 2.	Beseda s Pavlem Kosatíkem	Hodový výbor	hala ZŠ
7. 2.	Kanický ples	kanické spolky	U Lajcmanů
17.–21. 2.	Zájezd na hory – Jeseníky	Hodový výbor	Lipová-lázně
únor	Ostatky	SDH Kanice	
únor, březen	Zájezdy do divadla	obec Kanice	obecní knihovna

Vánoční bohoslužby

Roráty	Babice – 4. 11. a 18. 12 v 6:30
24. 12.	Babice ve 21:30 / Bílovice – Dětská mše v 15:00, Půlnoční v 23:00
25. 12.	Babice v 11:00 / Bílovice v 9:30
26. 12.	Babice v 11:00 / Bílovice v 9:30
Silvestr	Bílovice v 17:00

Kanické listy

Zpravodaj územního samosprávného celku, vydává obec Kanice, Kanice 76, 644 01 Kanice, IČO: 00363171, evidenční číslo MK ČR E23486.

Ročník: VIII. – listopad 2025.

Redakční rada:

Kristina Makovská Dostálová (šéfredaktorka), Petr Ševčík, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Blanka Kalivodová, Jan Drábek, Karel Horáček, Aneta Minaříková, Kristýna Pospíšilová, Hana Pluhařová, Petr Kolář, Karel Hynšt, Tom Vrba.

Grafika a sazba: Michal Žižka.
Jazyková korektura: Petr Kolář, Veronika Neckařová, Kristýna Pospíšilová.

Kontakt na redakci:
redakce@obeckanice.eu

Toto číslo vyšlo v listopadu 2025

nákladem 420 ks.
Pro občany Kanic zdarma.

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky upravovat, případně neuvěřitelné. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Veškeré materiály otištěné v Kanických listech jsou uveřejněny se souhlasem autorů.

Jejich další použití třetími stranami podléhá autorským právům a zákonu upravujícím tato práva.